

Matemusik på tysk

MULTIPLIKATION: Sange, der skal hjælpe børn med at lære tabellerne, bliver eksporteret til udlandet

Af Britt Kristensen
britt.kristensen@nordjyske.dk

For fem år siden fik den danske matematikundervisning en rytmisk indsprøjtning, da Henning Jensen og Klaus Rubin udgav cd'en "At gange med sange", hvor tabellerne blev sat i musik. Nu er tabellerne blevet oversat og kan høres på både norsk, svensk og senest også på tysk.

- Vi optog den tyske udgave øverst i et værelse på et hotel i Berlin. Jeg havde taget mit studiegrej med, og så sang de tyske sangere tabellerne til den oprindelige musik, fortæller Henning Jensen, der er musiker fra Aalborg. Inden havde Tabeldrengene, som Henning Jensen og Klaus Rubin kalder sig, fået oversat teksten til tysk og tilpasset antallet af stavelser til rytmen og melodien. Nu gælder det om at få matematisikken distribueret til så mange steder som muligt og få den solgt, selvom der ikke følger et stort markedsføringsbudget med.

Henning Jensen håber, at tyske lærere og forældre tager cd'en til sig, ligesom de danske har gjort det. Her har den ind til nu solgt 21.000 eksemplarer, men måske vil danske lærere også

få øjnene op for den tyske udgave af sangene.

- Tysklærere på de danske skoler kan jo bruge cd'en til at lære børnene de tyske tal på en sjov måde, samtidig med de lærer lidt matematik, mener Henning Jensen. Blandingen af musik, matematik og sprog taler til børnenes forskellige måder at lære på, og Henning Jensen nyder, når han modtager respons fra skolerne, hvor lærerne kan fortælle, at børnene danser til musikken, spiller luftguitar eller bruger det som underlægning til morgengymnastik.

Musikken er en blanding af rock, reggae og country, men hip-hop, rap og MGP-lyden skal man lede længe efter - og det er helt bevidst.

- Det skal være musik forældrene også kan holde ud at høre på, når man er ude på lange køreture i bilen. Det er måske lidt gammeldags, men børnene ser ud til også at kunne lide det, ler Henning Jensen.

Tabeldrengene har allerede fået oversat teksterne til engelsk, spansk og kinesisk, hvis markederne her viser sig egnede at udgive cd'en i.

HENNING JENSEN er spændt på, hvordan de tyske børn vil modtage syv-tabellen omsat til musik.
Arkivfoto: Per Kolind

Spækhuggeren Willy blev aldrig fri

Spækhuggeren Keiko, der blev verdensberømt med "Befri Willy"-filmene, blev aldrig rigtig fri.

Efter filmene og mange års fangenskab blev der gjort store, kostbare forsøg under enorm mediebevågenhed på at få Keiko, som Willy hed rigtigt, sat ud i naturen.

Men ifølge en dansk forsker var forsøget dødsdømt. Efter mange år i fangenskab uden artsfæller var Keiko alt for tæt knyttet til mennesker. Det konkluderer den danske biolog Malene Simon i en ny videnskabelig artikel publiceret i "Marine Mammal Science".

Malene Simon, der er bosat i Grønland og ph.d.-studerende ved Biologisk Institut, Aarhus Universitet, fulgte Keiko gennem flere års forsøg på at be-

fri ham. Keiko døde cirka 26 år gammel i en norsk fjord i 2003, efter at man havde opgivet at sætte ham fri blandt vilde spækhuggere.

Malene Simons undersøgelser viser, at selvom mennesker er tiltrukket af tanken om at befri et vildt dyr fra mange års fangenskab, så er det ikke nødvendigvis lykken for dyret.

- Vi mener, at det bedste for Keiko var den åbne indhegning i Norge, hvor han havde god plads og blev fodret og trænet af mennesker, han var knyttet til, siger Malene Simon. Rapporten modsiger udmeldinger, som organisationen Free Willy-Keiko Foundation kom med i 2003, og som betegnede Keikos frisættelse som en succes. Projektet med at sætte Keiko fri blev sat i

værk efter et stort folkeligt pres i kølvandet på "Befri Willy"-filmene i 1990'erne. Free Willy-Keiko Foundation modtog store beløb fra hele verden til projektet.

Keiko blev indfanget ved Island som toårig og boede mange år i et delfinarium i Mexico uden kontakt til spækhuggere. I 1993 blev han så verdensberømt som spækhuggeren Willy i den første af tre film.

I slutningen af 1990'erne startede et stort program for at forberede Keiko på det frie liv. Han blev flyttet til Island, men det viste sig, at selvom Keiko kom i nærheden af vilde spækhuggere, så havde han ikke sociale evner til at blive del af flokken. I 2002 svømmede han fra Island til Norge, og forskerne fulgte

ham via satellit. Ved den norske kyst opsøgte han atter menneskeligt selskab, og forsøgene på at frisætte ham blev endelig opgivet. Han tilbragte sin sidste tid i en norsk fjord, hvor han blev fodret og tilset.

Ifølge Malene Simon er den vigtigste konklusion i rapporten, at hvis den slags projekter skal være for dyrets bedste, skal der sættes penge af til overvågning efter, at dyret er sat fri, så man kan gribe ind, hvis det kommer i vanskeligheder.

Projektet med at befri Keiko kostede enorme summer, primært finansieret af donationer fra forskellige organisationer og fra offentligheden.

/ritzau/